

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej, v právnej veci žalobcu **J. V. H.**, bytom J. M., M., proti žalovanému **Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava**, Ul. Špitálska č. 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o vyradení z evidencie uchádzačov o zamestnanie, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 30. júna 2011, č. k. 6S/69/2009 – 78, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 30. júna 2011, č. k. 6S/69/2009 – 78, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo AA/2009/12624/6435/OISS z 1. apríla 2009 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“), ktorým žalovaný podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Michalovciach č. k. 2009/351 zo dňa 26. januára 2009 (ďalej len „úrad“ a „rozhodnutie úradu“).

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že vyššie označeným rozhodnutím úrad rozhodol o vyradení žalobcu z evidencie uchádzačov o zamestnanie dňom 14. januára 2009 na dobu 3 mesiacov. Žalobca nezákonnosť rozhodnutí úradu a žalovaného namietať z dôvodu, že neporušil žiadne svoje povinnosti, spolupracoval s prideleným poradcom, hoci mu žiadnu prácu nesprostredkoval a nedohodol mu ani stretnutie so zástupcami existujúcich spoločností, živnostníkmi alebo zástupcami družstiev. Bola mu ponúknutá iba adresa potenciálneho zamestnávateľa, Echonsulting, s. r. o., ktorého si dňa 14. januára 2009 chcel preveriť a zistiť podmienky spolupráce. O skutočnosti, že 14. januára 2009 vycestuje do Košíc, žalobca sa pokúsil odborného poradcu informovať najskôr telefonicky a keď sa mu nedovolal, tak písomne a ako dôkaz pripojil aj cestovný lístok. Namietať, že svoje povinnosti porušil úrad voči nemu, keď mu v mesiaci december 2008 nevyplatil príspevok v hmotnej núdzi.

Krajský súd z obsahu administratívneho spisu, ale i z dokladov predložených žalobcom mal za preukázané, že žalobca bol od 30. mája 2005 zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie a bol poučený o právach a povinnostiach uchádzača o zamestnanie. Dňa 14. októbra 2008 bol odborným poradcom so súhlasom žalobcu vypracovaný individuálny akčný plán (ďalej len „IAP“), ktorý určuje druh a rozsah pomoci potrebnej na uľahčenie pracovného uplatnenia uchádzača o zamestnanie, ako aj konkrétne postupové kroky. Dňa 10. decembra 2008 bol so žalobcom dohodnutý ďalší termín účasti na IAP na deň 14. januára 2009, ktorého sa žalobca už nezúčastnil a svoju neúčast' v tento deň ani do troch dní neospravedlnil. Krajský súd ďalej zistil, že žalobca prvostupňovému správne mu orgánu zaslal list zo dňa 14. januára 2009 ako obyčajnú zásielku a správne mu orgánu bol doručený až 21. januára 2009. V predmetnej písomnosti žalobca uviedol, že 14. januára 2009 sa nedostavil z dôvodu, lebo v decembri 2008 mu nebola vyplatená dávka v hmotnej núdzi, hoci podmienky pre jej vyplatenie splnil a súčasne v nej oznámil, že po vyriešení záležitosti bude znovu pokračovať v hlásení sa na úrade práce. V odvolaní proti rozhodnutiu úradu ako dôvod ospravedlnenia uviedol, že napriek tomu, že nemal dávku v hmotnej núdzi, ponuku od odborného poradcu osobne preveroval, za ktorým účelom vycestoval do Košíc a pripojil cestovný lístok. Žiaden iný doklad o tom, kde a za akým účelom vycestoval do Košíc, nepredložil. Krajský súd mal za preukázané, že žalobca v priebehu celého konania nepreukázal, že by úradu včas oznámil, že dňa 14. januára 2009 sa nedostaví a preto neakceptoval tvrdenie žalobcu, že úrad už 14. januára 2009 vedel, že sa na úrad nedostaví. Okolnosť, že žalobcovi nebola v decembri 2008 vyplatená dávka v hmotnej

núdzi, ani podľa názoru krajského súdu nie je v zmysle § 36 ods. 4 zákona č. 5/2004 Z. z. o zamestnanosti (ďalej len „zákon“) ospravedlniteľným dôvodom jeho neúčasti, lebo ak si chcel žalobca preveriť pracovné podmienky u odporúčaného zamestnávateľa, mohol tak urobiť v hociktorý iný deň a nie v deň, ktorý mal vopred dohodnutý s odborným poradcom. Krajský súd po preskúmaní zákonnosti rozhodnutia žalovaného z dôvodov uvedených v žalobe dospel k záveru, že rozhodnutia a postup správnych orgánov boli v súlade so zákonom. Pokiaľ žalobca namietol zaujatosť členov vec prejednávajúceho senátu krajského súdu vo vzťahu k sudcovi krajského súdu JUDr. Pavlovi Naďovi, krajský súd poukázal na to, že JUDr. Pavol Naď bol vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci uznesením najvyššieho súdu z 18. mája 2011, č. k. 9Ndz/2/2011-65, ktorý súčasne rozhodol, že členovia senátu, ktorí vo veci rozhodli, nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania tejto veci.

Rozsudok krajského súdu napadol žalobca včas podaným odvolaním. Žiadal, aby ho odvolací súd zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie v inom senáte a za osobnej účasti žalobcu, aby bola zaručená zákonnosť a ústavnosť konania a práva účastníka konania, lebo žalobca sa osobnej účasti písomne domáha. Za odvolací dôvod označil „iné vady konania, napríklad § 115a O.s.p. a iné, výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132 až 135 O.s.p. ako aj omyl súdu pri aplikácii práva ohľadne námietky zaujatosti“. Opakovane písomne uvádzal, že sa chce pojednávania zúčastniť osobne, tohto práva sa nevzdal, osobne sa chce dostaviť pred nezávislý súd, osobne pojednávať, dokazovať, oboznamovať sa so spisom, reagovať na pripomienky druhej strany, klásť otázky, robiť návrhy na dokazovanie, atď.. Súd ho poučil pred pojednávaním (30.6.2011), že na nepredložené dôkazy do vydania uznesenia o ukončení dokazovania už potom nebude prihliadať, ale nepoučil ho po pojednávaní dňa 30. júna 2011, že dokazovanie ukončil, keďže osobne sa ho nezúčastnil. Nie je mu zrejmé, prečo vlastne súd konal. Žalovaný ho na žiadne konanie o ňom nepredvolal a vec napriek tomu uzavrel. Krajský súd v písomnom vyhotovení rozsudku chybné na strane 3 v prvom odseku uviedol ... „CONSULTING s.r.o.“ Vôbec sa nezaoberal podaním žalobcu zo dňa 26. júna 2011 a jeho podnetom na odstúpenie veci (t.j. celého spisu ústavnému súdu pre porušenie článku 48 ods. 1 Ústavy SR v neprospech žalobcu a ktoré porušenie ústavy SR prejednikoval odvolací súd SR). Aj keby sa účastník konania mýlil, súd bol povinný sa zaoberať každou časťou žalobcovho podania. Omyl súdu pri aplikácii práva vidí v tom, že senát 6S robil vo veci obštrukcie, keďže sudca JUDr. Pavol Naď namietal svoju zaujatosť voči nemu ešte ako sudca Okresného súdu Michalovce, kde mu nijaká žalobcová vec pridelená nebola. Tu vidí

zaujatost' celého senátu 6S, „ich obštrukčný, nepochopiteľný, akýsi vzťah“. Sám sa už cíti zaujatý, lebo v budúcnosti sudcovia senátu 6S budú nespokojní a budú ho osočovať, že v tejto veci ich neprávom namieta, podobne ako to robia sudcovia OS Michalovce.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v rozsahu odvolania v medziach žaloby, odvolanie prejednal bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c O. s. p. a dospel k záveru, že odvolaniu nemožno vyhovieť.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného o vyradení žalobcu z evidencie uchádzačov o zamestnanie z dôvodu nespolupráce s úradom.

Právne vzťahy pri poskytovaní služieb zamestnanosti, ku ktorým patrí aj vedenie evidencie uchádzačov o zamestnanie, prípadne ich vyradenie z evidencie, upravuje zákon č. 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti v znení neskorších predpisov.

Podľa § 36 ods. 2 písm. c/ zákona úrad vyradí uchádzača o zamestnanie z evidencie uchádzačov o zamestnanie dňom zistenia nedodržania povinnosti podľa § 34 ods. 7 bez vážnych dôvodov, a podľa § 36 ods. 2 písm. d/ zákona i dňom zistenia nespolupráce s úradom.

Podľa § 36 ods. 5 písm. c/ zákona za nespoluprácu uchádzača o zamestnanie s úradom podľa odseku 2 písm. d/ sa považuje predčasné skončenie účasti na aktívnych opatreniach na trhu práce uchádzačom o zamestnanie pred dohodnutým termínom bez vážnych dôvodov, a podľa ods. 5 písm. e/ aj nedostavenie sa na úrad alebo miesto určené úradom na účely podľa § 34 ods. 5 a 7.

Zmysel a účel aktivačnej činnosti je vyjadrený v § 52 ods. 1 zákona o službách zamestnanosti. Tým je podpora a udržiavanie pracovných návykov dlhodobo nezamestnaného, ktorý je poberateľom dávky v hmotnej núdzi. Odmietnutie aktivačnej činnosti z iného ako vážneho dôvodu vymedzeného v zákone v § 36 ods. 4 zákona o službách zamestnanosti sa podľa § 36 ods. 5, považuje za nespoluprácu s úradom. Žalobca ako evidovaný uchádzač o zamestnanie bol o právach a povinnostiach uchádzača o zamestnanie, teda aj o následkoch odmietnutia aktivačnej činnosti z iného ako vážneho dôvodu písomne

poučený ako je to zrejmé z obsahu aktivity - ponuky aktivačnej činnosti zo dňa 23. júna 2008, ktorú písomnosť a prevzatie písomného "Poučenia" žalobca vlastnoručne podpísal.

Odvolaací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia krajského súdu (§ 219 ods. 2 O.s.p.), ktorý presne zistil skutkový stav, vysporiadal sa so všetkými právne významnými námietkami žalobcu a svoje rozhodnutie dostatočne a správne odôvodnil.

Skutočnosti, ktorými žalobca v odvolaní spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu, v odvolacom konaní zistené neboli. Zhodovali sa s námietkami, ktoré žalobca namietal už v prvostupňovom konaní a s ich obsahom sa krajský súd dostatočne vysporiadal. Aj podľa názoru odvolacieho súdu nedostavenie sa na dohodnutý termín na úrad bez preukázanie vážneho dôvodu je v zmysle zákona o službách zamestnanosti potrebné považovať za nespôluprácu s úradom a teda za dôvod na vyradenie uchádzača o zamestnanie z evidencie.

Žalobca v prvej písomnosti zo dňa 14. januára 2009 nedostavenie sa na úrad odôvodnil tým, že mu neboli úradom vyplatené dávky v hmotnej núdzi. Až v rámci odvolacieho konania začal tvrdiť, že práve dňa 14. januára 2009 si chcel osobne preveriť podmienky zamestnania v Echoconsulting, s.r.o., a na ten účel vycestoval dňa 14. januára 2009 do Košíc. Aj podľa názoru odvolacieho súdu žalobcovi nič nebránilo dostaviť sa v určený deň na úrad a až následne prípadne zísť k odporúčanému zamestnávateľovi. Námietky žalobcu preto nepovažoval za právne významné.

Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal zaujatosť členov senátu, táto jeho námietka je právne irelevantná, lebo o vznesenej námietke zaujatosti právoplatne rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 18. mája 2011, sp. zn. 9Ndz/2/2011, keď v danej veci z rozhodovania vylúčil JUDr. Pavla Naďa a nevylúčil sudcov JUDr. Valériu Mihalčinovú, JUDr. Evu Baranovú a JUDr. Milana Končeka, ktorý následne danú vec v senáte 6S aj prejednali a rozhodli. Chyba v písaní obchodného mena odporúčaného zamestnávateľa v 1. odseku tretej strany písomného vyhotovenia rozsudku krajského súdu nie je takou vadou, pre ktorú by bolo potrebné uvedený rozsudok zrušiť. Žalobca bol na pojednávanie krajského súdu dňa 30. júna 2011 riadne predvolaný, svoje právo zúčastniť sa pojednávania však nevyužil. Jeho námietka, že nemal možnosť osobne konať pred súdom preto nie je dôvodná. Taktiež nebola dôvodná jeho námietka, že krajský súd mal vykonať dokazovanie, lebo

v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. súd nie je povinný v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu vykonávať (opakovať) dokazovanie.

Vzhľadom na uvedené teda nepochybil krajský súd, keď rozhodnutie žalovaného považoval za zákonné a preto odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd účastníkom nepriznal, nakoľko žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný a žalovanému trovy nevznikli (§ 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. septembra 2012

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská